

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1096/2021
17.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Александар Маринковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Илија Ковачевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2537/20 од 20.10.2020. године, у седници одржаној 17.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2537/20 од 20.10.2020. године у потврђујућем делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу П 157/19 од 09.07.2020. године, ставом I изреке, усвојен је тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете: за претрпљене душевне болове због умањења опште животне активности исплати 300.000,00 динара, за претрпљене физичке болове 280.000,00 динара, за претрпељени страх 190.000,00 динара, или укупно 770.000,00 динара са каматом од пресуђења 09.07.2020. године до исплате. Ставом II изреке, одбијен је захтев за исплату разлике од досуђених 300.000,00 динара, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, за разлику од досуђених 300.000,00 динара до потраживаних 380.000,00 динара (за износ од 80.000,00 динара). Ставом III изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати 188.080,00 динара са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2537/20 од 20.10.2020. године, ставом I изреке, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става I изреке, којим је тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете: за претрпљене душевне болове због умањења опште животне активности исплати 250.000,00 динара, за претрпљене физичке болове 120.000,00 динара, за претрпељени страх 80.000,00 динара, или укупно 450.000,00 динара са законском каматом од пресуђења 09.07.2020. године до исплате. Ставом II изреке, првостепена пресуда је преиначена у преосталом делу става I и ставу III изреке, тако што је под 1. делимично одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му

- 2 -

тужени на име накнаде нематеријалне штете за претрљепене душевне болове због умањења животне активности исплати износ од још 50.000,00 динара, за претрпљене физичке болове износ од још 160.000,00 динара, за претрпљени страх износ од још 110.000,00 динара са каматом од пресуђења до исплате, 2. тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка од 127.080,00 динара са каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену и то у ставу првом изреке тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права на основу члана 403. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради накнаде штете поднета је 11.03.2019. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 450.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

Из наведеног разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић